

Majelen:

hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása:

Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérik az ígatast díjakat az ígatastokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasabos petitors első hirdetésnél 4 kr., többszöri

nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Plett Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hová az előfizetési penzek és ígatast díjak küldendők.

A választások után.

Elmúltak az izgalmas napok, lezajlottak a választások s minden a szokott kerékvágásba ismét visszatér, fognak ugyan még előfordulni a lapok hasábjain egyes kifakadások és recriminációk, de ezek is véget érnek mint minden a világon és a pártok tusából sok helyütt fájdalom a magánéletbe is átszivárgott izellenségek és idegenkedések elveszítendik élüket s a győzelmű márnak valamint a bukás keserűségének is véget vetend az idő; higgadt megfontolás után a többség akaratabani megnyugvás az alkotmányos életnek elengedhellen postulatuma s az egyes akár elvi, akár pedig személyes pártok tagjai is szívükre veendik, hogy politikai ellenfelek lehetnek ugyan, de nem szabad egymás ellenségeivé lenniök, ezt parancsolja a haza érdeke, s épen magyarországi választópolgáraitól a politikai érettség ezen tanujelét méltán követelhetni, mert hisz a mi alkotmányunk nem tegnapról kelt s a közélet küzdelmeiben, melyek nálunk századok óta folynak, megtanulhattuk már könyv nélkül ama aranyzavakat „inimicus causae amicus personae“.

Ha a torontálmege választókerületeiben végbe ment képviselőválasztásokra visszatérintünk, örömmel és megelégedéssel mondhatjuk, hogy megyénknek f. h. 8-án fényes napja volt, mert dacára sajátos viszonyainknak, dacára annak, hogy sehol az országban annyiféle nemzetiség oly számmal nem található, mint megyénkben, mégis a megye valamennyi választókerületeiben (a félig hozzátartozó Pancsova kivételével) szabadelpvüpartiak lettek megválasztva, s a megye egyik kerületében sem alakult nemzetiségipárt mint ilyen, sőt az egyes községekben lakó különböző nemzetiségi választók a szabadelpvüpart jelöltjei között megoszottak úgy, hogy nem egy községből, melyben magyarok, németek és szerbek avagy romának lagnak, mindkét szabadelpvüpart jelölnek minden nemzetiségből jutott szavazatot, holott azelőtt többnyire úgy történt, hogy a választók az egyes községekben nemzetiségük szerint csoportosultak, és így is szavaztak egyik vagy másik jelöltre. Legörvendetesebb a megyénkben f. h. 8-án megejelt választásoknál azon észlelet, miszerint a nemzetiségi ultrak tökéletesen lejárta magukat, idézhetnék e tekintetben igen sok példát, de legyen oly néhány eset, melyek legélemben illusztrálják azon körülményt, hogy a nemzetiségi ígatók és amiók napja letűnt s melyek megyei népességünk józanágának legjobb tanujeljei, ezek pedig a szt.-györgyi, párdányi, zichyfalvi, bánát-komlósi választókerületekben fordultak elő. — Szt.-Györgyön bizonyos egyének a választás napját megelőzőleg, de sőt a választás napján is nagyban erőlködtek, hogy Dániel Ernő ellenében Miletics Szvetozárt felléptethessék és dacára annak, hogy e kerületben a választóknak több mint fele a szerb és román nemzetiségekhez tartozik, még sem voltak képesek öszvehozni tíz embert, kik szavazást kértek volna Dániel Ernő ellen, s midőn tapasztalták, hogy azon ívet, melyet Miletics felléptetése mellett körtettek, csak három egyén irta alá, szegyenkedve visszavonultak. Párdányban Csávossy Béla ellenében a nemzetiségi Sztratimirovicsot kívánták felléptetni, de kudarcot vallottak, mert habár ezen kerületben is többségben vannak a nemzetiségi választók; mégsem voltak képesek jelöltjük számára pártot teremteni, pedig elegget sürögtek-forogtak és értekeztek a kerületben, de még a megye székvárosában is, de midőn azt tapasztalták, hogy maga Szerb-Ittebe, mely 154 tisztán szerb választót számlál, s melynek lakossága omladinistikus oldalról, már jó eleve eléggé kapacitálva is lett, mind-ezek dacára Csávossy lobogóját tüzte

ki — felhagytak az eredményel nem kecsegtető kísérlettel. Zichyfalván a N.-Beeskereken megbukott Trifunác Sándort kívánták a nemzetiségi felléptetni, ott is konferenciáztak, agítáltak, de hasztalanul és habár a szerb és román nemzetiségi választók eme kerületben is többségben vannak, mégsem sikerült az agitátoroknak ott nemzetiségi pártot teremteni, és Trifunácznak híveket szerezni. Bánát-Komlóson szinte kísérlet tétel Babes Vincze mellett, itt már tovább mentek, fel is léptették, sőt szavaztak is reá, és Babes Vincze úr 6, mond hat szavazatot kapott. Így választott megyénk békeszerető és józan népe az álapostolok részéről a lakossághoz intézett bizalmi kérdésre, jegyezzék meg ezt maguknak ama urak és szálljanak valahára magukba.

Lapunk legutóbbi számában közöltük a megyénkben megejelt választások eredményét a beérkezett távirati tudósítások alapján, de épen mert ezen közlések távsürgönyök alapján történtek, csakis a jelöltek és a megválasztottak nevei fordulnak bennük elő, de minthogy a t. olvasóközönséget azon körülmény is érdekli, hogy mindenik választókerületben hány szavazó vett részt a választásban és kire mennyi szavazatot esett, ezen okból újból elősoroljuk az egyes kerületekben megejelt választások eredményét:

Sz.-Györgyön Dániel Ernő egyhangulag választatott meg, minthogy Miletics Szvetozár részére nem találtak 10 választót, hogy szavazást kérjen, a kerület 1833 választót számlál, de csak mintegy 600 vett részt a választásnál, mert előre tudva volt, hogy Dániel Ernő ellenjelölt nélkül áll.

Párdányban: Nikolics Sándor visszalépése folytán ennek ajánlatára Csávossy Béla lett felléptetve és egyhangulag nagy lelkesedéssel megválasztva, minthogy az ellenjelölt Bach Ferencz aljárásbíró pártjának törpe számát látva, még a szavazás előtt visszalépett. Sztratimirovics részére pedig pártot teremteni nem sikerült, a kerület 2225 választót számlál, a választásnál jelen volt több mint 1500.

Zichyfalván. Ezen kerületben Dániel Pál szabadelpvüpart, áll szemben Rill József függetlenségi pártival, a nemzetiségi ill Trifunác Sándort akarták felléptetni, de nem voltak képesek számára pártot toborozni, a kerület 1470 választót számlál, a választásban részt vett 878 választó, ezek közül Dániel Pálra 609, Rill Józsefre pedig 269 szavazatot esett.

Zsombojlyán a szabadelpvüpart jelöltje Hieronymi Károly, államtitkár volt, kinek ellenében B. Liphay Bélát léptették fel, a báró határozott vonakodása dacára tisztelői, reggel egy távsürgöny érkezett a bárótól, melyben kijelentik, hogy magát a jelöltségből kihagyatni kívánja, de minthogy a törvény azt rendeli, hogy ily nyilatkozatot élőszoval vagy sajátkezű iratban történjék, a választási elnök leszavaztatott, habár szavazás közben a Liphay pártbeliek visszavonultak, a kerület 2000 választója közül a szavazásban részt vett 1092, ezekből Hieronymi 995, B. Liphay Bélára 97 szavazatot.

Billeten jelöltek voltak, miután Simonsich járásbíró a jelöltségtől visszalépett volna, Schwicker és Huszár Imre, a kerület 2290 választói közül 520 szavazott és pedig Huszár Imrere 368, Schwickerre 152.

B.-Komlóson 1374 választó van öszzeírva, azokból szavazott 743, és pedig Dr. Erling Miklósrá 415, Dániel Bélára 322, és Babes Vinczere 6.

N.-Szt.-Miklóson a Senyeipárt jelöltje Bogdán Vincze, még a szavazás előtt visszalépvén, jelöltek maradtak ifj. Zsiros Lajos és Rónay János és utóbbi

szavazás közben visszalépvén. Zsiros Lajos megválasztott képviselőnek kijelentetett.

Ó-Bessenyő, ezen kerületben két szabadelpvüpart jelölt küzdött egymással s a küzdelem igen élénk volt, a kerületben 1301 választó van öszveírva, és a mi a jelenlegi választásoknál példátlan eset és a nagy érdekeltséget tanúsítja ez azon körülmény, hogy a szavazásban 1012 választó vett részt, ezekből Sváb Károlyra 616, Sagh Gyulára 396 szavazatot esett. — A Pancsován végbement képviselőválasztást lapunk külön cikkben fogja ismertetni.

APRÓSÁGOK.

Souloque szerezsen-király nagyon szerette I. Napoleont majmolni. Egy alkalommal esatára készülvén, maga elé hivatta hadinak vezérét, s így szólt hozzá:

— Ezredes, menjen és foglalja el az ellenségtől azon veszélyes pozíciót. Ölesse le magát embereivel együtt hőiesen, azután jöjjen vissza, rendeleteimet meghallgatni. Ettől függ győzelmiük.

Egy fiatal nő erős fogfájásban szenvedén, fogorvoshoz ment, fogát kihuzatni. A műtét megtörténvén, egy 5 frtos bankjegyet adott az orvosnak. Ez, kiesnylő tekintetvetve a pénzre, udvarias hangon kérdi a hölgytől:

— Ez inasomat illeti, nemde asszonyom?
— Mindkettőjüket, — viszonza a nő még udvariasabb hangon.

Párisban szokás, hogy a hivatalnokokról naponként feljegyzik, ha megejelentek-e hivatalukban, vagy nem.

A városi hatóságnak van egy kissé buta hivatalnok, ki fölöslegesnek tartja mindennap feláradni irodájába. De van egy szép nagy, Hektor nevű kutya, ép oly okos állat, a mily lomha gazdája.

A hivatalnok ur, ki e kutyaút rendszeren magával hordja, reggelenként, a mikor t. i. maga nem akar bemenni, kutyaút küldi a hivatalba, kit a hivatalnokok ellenőrzésével megbízott felügyelő megpillantván, azonnal feljegyzí gazdája nevét, ugy okoskodván, hogy a hol a kutya van, ott kell lennie urának is.

És a kutya, a mint észrevé, hogy felírták, azonnal visszamegy urához, a ki ebből megtudja, hogy meg lehet nyugtatva.

Mi a férj?

E nehéz kérdés képezte a társalgás tárgyát X. asszony salonjában. Különbözö sentimentális és szabadelpvü definíciók közöl főképek két, egymással meglehetősen ellentétes nézet talált legtöbb támogatóra.

Az egyik a férjet, a nő minden öröme, boldogsága akadályozójának állította.

A másik ugy tartotta, hogy a férj épen azon „körülmeny“, mely a nőnek alkalmat nyújt a világ minden örömeinek élvezésére.

Ez ellentétes vélemények heves vitát idéztek elő, melynek kiegyenlítése már-már lehetetlennek látszott, midőn a házasszony végre közbeszólt:

— Az igazi férj, ugymond, mindkettő; csak bánni kell vele tudnunk. Kules, melyvel az elfogadott kedves előtt felnyitjuk, a tolakodó udvarló előtt pedig bezárjuk szívünk ajtaját.

És ebben a definícióban mindnyájan megnyugodtak.

Mac-Mahon nem régiben meglátogatta a rokkantak laktanyáját.

A hadastánok az udvaron két sorban voltak fölállítva, és levették a főveget, mihelyt az elnök az udvarra lépett.

— Tegyek föl sipkáikat, mond Mac-Mahon, nekem mitse használnak ezzel, önöknek pedig megárlhat. A lég hűvös.

X. ur haragban él testvérbátyjával. X. ur kis háttól e napokban valaki, nagybátyjára mutatva kérdi:

— Nemde ez az ur a maga nagybátyja?
— Oh . . . nem!
— De hiszen . . . édes atyának a testvére.
— Igen, az volt kicsi korában, de most már nem az.

Bostonban egy párbaj-kérdés forog szónyegen már tíz év óta. A két ellenfél A. és B.

Tíz év előtt A. sértve érezte magát és kihívta B-ét. A. nőtelen volt, B. nős és egy gyermek apja. Azért nem fogadta el a párbajt, mert ha meghal, nőt és gyermeket hagy hátra, míg A.-nak senkije sincs.

Egy év múlva A. megújítja a kihívást azon megjegyzéssel, hogy az egyenlőség kedvéért megnősült és neki is van egy gyermeke. Azonban B. most sem fogadja el a kihívást, mert neki már két gyermeke

van. A másik évben A. ismét előáll, most már 5 is két gyermek apja. B. nem fogadhatja el, mert 6 a harmadik keresztelőt is megülte.

Ez így tart már évek óta. A kihívást A. minden keresztelő után megújítja, de B. a tudva levő okokból még mindig nem fogadhatja el.

Angliában történt. Egy halálra ítélt bűnösöz a kivégeztetése előtti nap estején beboosztják feleségét látogatásra.

— El fogom vinni a gyermekeket is a kivégeztetésre, jó lesz? kérdi a nő szeretett hitvesársától.

— Nem, nem akarom, felel kemény hangon az elítelt.

— Tudtam! . . . de ilyen is voltál mindig . . . sohsen engedél a gyermekeknek egy kis mulatságot!

Toronto megye bizottságának folyó hó 14-én tartott rendkívüli közgyűléséből.

Ö Meltósága a közgyűlést a következő felhívással nyitotta meg:

Tisztelt megyei bizottság! Boldogemlékü I. Ferdinánd osztrak császár magyarországnak e néven V-ik királya elhunyt, a dicsőült fejedelem a legszebb uralkodói tulajdonokkal tudókölt, magyarország szabadságát és új alkotmányát V. Ferdinándnak köszöni, alkotmányos érzelmek és uralkodói érenek tekintetében a dicsőült magyarország királyainak díszes sorából csak egy mulja felül és ez jelenleg dicsőségesen uralkodó urunk, királyunk, midőn tehát most az elhunyt jó királyért gyászolt a nemzet s a Felséges uralkodó háznak nagy halottja van, csak a közérzetnek adok kifejezést, midőn indítványozom, hogy Torontálmege törvényhatósága Ö Felsége apostoli királyunkhoz feliratot intézzen, melyben a megye közönsége a legfelsőbb uralkodó háznak fadjalmabani kegyeletes részvétét tolmácsolja. Ezen indítvány egyhangulag elfogadatlván, Ö Meltósága felkérte a bizottságot, hogy a boldogemlékü királynak gyászisteni tiszteletén részt venni sziveskedjenek, és így a gyűlés a gyászizme végeig megszakasztott.

Az isteni tisztelet után főjegyzőnk ismert tollának mive az ékes szavakba kifejezett részvét nyilatkozat illetve felirat olvastatott fel és fogadtatott el.

Második tárgy gyanánt a mult havi zivatar csapásai által sújtott budai lakosok részére Ö Nagymeltósága a belügyminisztériól elrendelt, de Ö Meltósága a főispán által már eleve indítványozott könyörödmányok gyűjtése vételet fel, mely ügyben határozattá lett, hogy a könyörödmányok gyűjtése megejertesse és pedig a szolgabírák közvetítésével elrendeltetett.

Ezután több közigazgatási tárgy nyerte meg elintézését, míg végre kedvelt főügyünknek, közjegyzővé történt kinevezetése folytán ügyész állásáról való lemondása olvastatott fel, mely szerint f. évi augusztus 1-én kénytelen, hivatalát itt hagyni, hogy új állást elfoglalhassa, főügyünk ez alkalommal szóval is érzékeny búcsút vett a megye bizottságtól, az alispántól, tisztársaitól és a főispántól, meleg és kegyteljes szavakban fejezte ki köszönetét, hogy a megye bizottsága mindig egyhangulag tisztelte meg bizalmával, megaló és lélekemelő beszédjének végén szolgálatát továbbra is felajánlva ígerte, hogy mint bizottsági tag mindig tevékeny részt fog venni a közigazgatás nehéz munkájában.

Lemondása tudomásul vétetvén, a megye bizottsága fardozásai, hiv szolgálata és önfeláldozásért jegyzőkönyvileg határozta elismerését kimondani.

Ezzel a gyűlés bezárattott és holnap folytatattni fog.

Községek, szegényügy és gyarmatok.

Hazánknak van több ezer meg ezer holdra menő fekvő földbirtoka, mely az állam tulajdonát képezi, de hasznot nem hajt, mert vagy haszonbérliök kezébe jutott, vagy ahol házilag kezeltetik, sokszor lelkiismeretlen sáfarkodók prédájának van kitéve. Ezek államháztartásunk jelenlegi zilált viszonyai mellett ugyan megtartha tatlanok; de előtünk mind a jelen, mind a jövőre nézve sokkal áldásosabb, intenzivebb és mélyebb hazaszeretethöz fakadó cselekedetnek tetszenék, ha ezen államjavak elhamarkodott, könnyelmű meggondolatlansággal el nem idegenítettének, hanem a egyáltalában meg nem tarthatók, törekedne a kormányzó testület, hogy azokat, ha más módon nem, még pénzügyi operációk-, ujonan felvett kölcsönökkel és mindenféle szükséges gazdasági szerekkel beruházná s elkövetne mindent, nem ugyan egyszerre, hanem előbb egyik uradalmában, később nagyobb mérvben a többiekben,

hogy a haza egyéb községeiből vállalkozó családokat vagy egyeseket, akik családokat alapítani hajlandók, egy ilyen uradalomban letelepítsen. Ő oszta fel közöttük keresetük és munkájukhoz mért arányban a földet és ahhoz beszerzett gazdasági czikkeket. Erősen meg vagyunk győződve, hogy sokan készek volnának mind maguk, mind utódai nevében, a részükre osztályrészt jutott föld és a földdel együtt átvett egyéb beruházási szerek értékének apródonkénti visszatérítésére magukat kötelezni.

Ha a beruházásra felvett kölcsönt és az eként betelepített föld értékét alkotó egész összeg 100 vagy kétszerannyi időtartam alatt is, örökösök és örökösök által nem több, mint az így eladott föld értéke után eső tőkének 1% és a beruházásokra fordított kölcsönnek, a kölcsönökkel kikötött 1/2%-nál 1/2 vagy 1%-kal többet számítana a kincstár mint közbenjáró, mégis dúsabban és szerencsésebben járna el, mintha az állami fekvőségeket egyenes kézből közvetlenül eladná.

Tekintetbe sem véve azt, hogy az ilyen községekben a telepítettekkel szemben földesuri jogot gyakorolhatnak, birtokaiból minden évben a mostaninál tetemesen több és bizonyosabb jövedelmet húzva; mivel maguk a telepesek egyfelől a földeket tulajdonaik gyanánt művelnek, másfelől minden erejükkel buzgólnak, korlátlan urai lehessenek és a haza többi polgáraival egyenlő sorba lépve, egyenlő jogokat gyakoroljanak. Azt hisszük, hogy a telepeket nem volna sem czélhoz vezető, sem tanácsos, előzetesen minden polgári jogokban részesíteni, mivel különben is az ilyenek legnagyobb számmal azon néposztályból telnének ki, akik jelenleg is sem adót nem fizetnek, sem választási, sem más jogot nem gyakorolnak.

Mindazonáltal szükséges, sőt elmaradhatlan feltételnek tartjuk, hogy azon mérvény, a mint fokozatosan kötelességüknek az állam irányában eleget tesznek, több és nagyobb kiváltságokkal úgy ruháztassanak fel, hogy midőn az utolsó évtizedekre eső tartozásait is törlesztették, a többi állampolgárokkal egyenlő mérvény osztozzanak tulajdon és a haza jó és balsorsában.

Semmi szándékunk további részletekbe bocsátkozni. Ott fekszenek a pénzügyminis-terium előtt a tized, a szőlő-dézsma, a földtermentesítési és egyéb váltások; valamint azoknál, szintegy járhatna el állami javainak eladásánál. Sőt egyszerűbben és complicitanabbul, mert a koronajavak nincsenek annyi és oly sokféle annexiókkal összefüvve, mint az alkotmány elveiből és mindenféle örököségi jogokból eldarabolt és különféle vidékek és osztályok szerint különféle képen kibontakozott és fejlett: tizedjárulékok, dézsmák, föld- és egyéb tehermentesítések, mert a koronajavak a korona és a nemzet közvetlen tulajdona, tehát a nemzet és a korona azokat, mint közvetlen tulajdonát adná el és szándékához mérhetné korlátlanul a feltételek is.

Mindenütt a koldusok és csavargók szaporodásának egyedüli szülőke a munka- és keresethiány. Neveljük e bajt azáltal is, hogy leküzdhetlen öröklött hajlamunknál fogva kétféle módon földterületen is korlátlanok és függetlenek óhajunk, valahányan vagyunk fejenként lenni. Mi természetesebb, hogy azáltal hazai községeinkben a míg egy uton elfogott karaván cigánycsapat, a faluban egy napszám után tengődő bockoros lesz, minden nemes és nemzeti úr kerülni fogja a kaszát és kapát, de kerülni fogja az ipart és egyéb foglalkozást is. Minek koldusbot a vége.

Bárhogy vesszük is a dolgot, mentől inkább fog ezen ügy elhanyagoltatni, mentől kevesebb fontosságot fognak a községi élet és ügy rendezésének tulajdonítani a földkeresésben, minden országban a nép élén álló szaks- és nem szakférfiak, annál inkább fog mindenütt a nép erkölcsi értéke súlyedni és

vele együtt az országok és népek gyökerükben rendülnek meg.

A szegényügy rendezése és a munkaerő fokozása karöltve járnak. Mind a kettő az államhatalomnak közvetlen érdekeivel van összeforva és azért minden államban azok, kik a legtöbb hatalom élén állnak, a népjog és az állam érdekei ellen vétenek, ha minden kiváló jó alkalmat, mely az országok és népek boldogságának előmozdítására kínálkozik, hanyagság következtében kedvező időben egész erejükkel megvalósítani nem készek.

Ha valamikor valamiben, most és ezen ügyekben volna igazán helye az angolokat és francziákat nemcsak utánozni, hanem meg is előzni, mert bizony hisszük, hogy a haza határain belül gyarmatokat, telepeket támasztani és azokat felszabadítani nem egyéb, mint a haza és nemzet belőlől kifelé gravitáló hatalmát és erejét fokozni és nevelni.

A vadászatnak és vadászati fegyvernek megadóztatása.

A legközelebb befejezett országgyűlés intézkedései között nevezetes helyet foglalnak az újabb adóztatási törvények, melyek, habár sok tekintetben nem valami kellemesek is, de a jelenlegi nyomászó pénzügyviszonyok közt szükségesek.

Ezen adóztatási törvények közül akarunk most egyet a vadászatnak és vadászatra használható fegyvereknek megadóztatásáról hozott törvényt, mely a nagy közönség közül sokakat és pedig közelebről érdekel — megismertetni.

Ezen törvény szerint az, ki a vadászati jog gyakorlására jogosítva van, s ezt gyakorolni akarja, a fennálló törvény alapján vadászgépet tartozik váltani megyében az alispáni, városban a polgármesteri hivatalnál; a jégért 50 kros bélyeggel ellátott írott kérvénnyel kell folyamodni. A vadászati jegyek 12 frtos bélyeggel láttatnak el, ezen illetéknek előleges lefizetése nélkül azonban a jegy ki nem szolgáltathatik; egyéb díj kiállításukért nem szedetik. Ezen bélyeggel ellátott jegy csak 1 évre érvényes. Vadászati jegyet válthat mindenki, ki a törvény szerint erre jogosítva van, külföldi azonban csak honpolgár kezességével.

A vadászati jegy megadandó azoktól, kik: a) életük 20-ik évét még be nem töltötték, azonban ha helyettük az atyjuk vagy gondnokuk folyamodik, megadatik és pedig ezek a bélyegilleték fele részének lefizetése mellett nyerne vadászgépet; — b) Elmebeli fogyatkozásban vannak; — c) Kihágások miatt elmarasztaltak; — d) Kik fegyverrel elkövetett bűntettért elmarasztaltak.

Ha a vadászati jegy a kérvényezőnek az illető hatósági tisztviselő által megadatik, a tagadó végzés ellen a belügyminiszterhez folyamodhatik.

A vadászati jegy névre és személyre állítottatik s mára át nem ruházható, az ország egész területén január 1-től december végéig érvényes. De ily vadászati jegyek 3 évre is válthatók az ez időre eső bélyegilleték lefizetése mellett. — A ki maga számára vadászgépet már szerzett, a vadászatok alkalmával segédcszemélyek gyanánt használandó cselédei számára legfeljebb 3 cseléd-vadászjegyet szerzésére fel van jogosítva, melyekért egyenként évenként 2 frt. fizetendő illeték fejében. Ezen cselédjegyeket csak a gazdának állandó szolgálatában álló cselédei és ezek is csak akkor használhatják, midőn vele együtt vadásznak.

A vadászati jegyek az imént előadott módokat s feltételek mellett adatik ki; miután pedig ezáltal a vadászati jog megszorítottatik, sőt meg is nehezítettetik, szükséges, hogy legalább azok, kik e költség jogot gyakorolják, azon jog gyakorlatában függetlenül a törvény korlátai közt lehessenek, nehogy mint eddig a törvény nyílt rendelkezése mellett is orvadászok

a rendes jogukért fizető vadászok elől minden vadat elpusztítottak s a jog megmaradt, de élvezete nagyon gyér alkalmakra szorult. E tekintetből a törvény szigorúan intézkedett azok ellen, kik vadászgépet nélkül vadásznak, mely intézkedést ajáljuk a közigazgatási hatósági közegek figyelmébe. A törvény erre vonatkozó része így szól:

Az állami és törvényhatósági közbiztonsági közegek, valamint pénzügyörök kötelesek, a vadászati jog tulajdonosai, haszonbérői és az erdők s mezők felügyeletével megbízott személyek pedig jogosítva vannak azokat, kik akár löfegyverrel, akár löhátón és bármintemű ebek használatával vadásznak, a vadászati jegy előmutatására felszólítani. Aki vadászgépet nélkül vagy másnak nevére szóló jeggyel vadászik, szigorú bírsággal büntetettetik, még az is, ki jegyét másnak kölcsönzi. A bírság a törvény által szabályoztatik.

A vadászati joggal egyidejűleg az 1875. évtől kezdve a vadászati fegyverek adóztatása is szabályoztatott és pedig akként, hogy minden darab egyszövű puskáért 1 frt., kétszövű puskáért 2 frt. adó fizetendő évenként. A löfegyverek házáknak irandók össze. Ki az összeírás után lép adóköteles löfegyver birtokába, azt 14 nap alatt adó alá felvételti tartozik.

Kivételnek az adózás alól: nyilvános s magángyűtemények fegyverei, melyek vadászatra nem használtak; melyekre névze az adóhivatal bizonyítványt ad, hogy ezek bejelentetvén, adó alá nem esnek. Hasonlóképp az állami s hatósági közegek hivatalos szolgálati fegyverök adómentes, ugy a puskaművesek s löfegyver-gyárosoknál eladásra szánt löfegyverek is.

Az adóköteles löfegyverek adó alól elvonása, elültökölése, adómenteseknek nyilvánított fegyverek vadászatra használása szigorúan büntetettetik.

Ez a legújabb — a vadászati jog és fegyverek megadóztatása iránt hozott törvény vázlata.

Miután megyénk területén a vadászatnak nagyszámú hive van, czélszerűnek tartottuk, röviden e reájok fontos törvényt ismertetni. A törvény végrehajtása iránt eddigelé még a belügyér nem intézkedett, hisszük azonban rövid időn már, a vadászati idény beálltával intézkedni fog; addig így lesz vadászkezelőinknek; közelebb tudomást is szerezni a törvényről.

„Sz.”

HIRHARANG.

* **Néhai Ferdinánd király** emlékére tegnap délelőtt 10 órakor a helybeli katolikus főtemplomban ünnepélyes requiem tartott, melyben a megyei bizottság az ugyancsak tegnap tartott rendkívüli közgyűlésből a megyei tisztikarral egyetemben a főispán és alispán urak vezérlete alatt részt vett, a megyei központi tisztviselők teljes számban a gyászöltözötben jelentek meg, hasonlóan a helybeli kir. törvényszék és ügyészség személyzete a kir. törvényszéki elnök úr vezetése alatt, továbbá az itt állomásozó cs. kir. rendhadseregbeli, valamint a magy. kir. honvéd csapatok és azok tisztikara teljes számban az illető törzstiszt urak vezérlete alatt, a gyászmisét érdenudis ősz lelkészünk, Várady János kanonok úr mondotta teljes és ünnepélyes segédlet mellett.

* **Szombaton** a helybeli sörház kertjében (Kioszkgarten) egy táncvigalom fog tartatni; ezen, a sört kedvelő közönségnek valóban sokat ígérő est, illetve mulatság lefolyását annak idején (hacsak „Nincs felirva homlokodra, — Mire viradsz fel holnapra”) — közölni fogjuk.

* **A helybeli casino-társulat** választmány legutóbbi gyűlésében, mint értesülünk, elhatározta, hogy saját helyiségeiben jótékony czéllal egybekötött műkedvelői előadásokat fog

rendezni. Előre látjuk, hogy áldozatkész közönségünk mily nagy készséggel fog ezen nemes czél elérésében a társulatnak segítségét nyújtani, — mi sokat ígérünk magunknak ezen estétől és azért nyughatatlannal várjuk azon óra elérkezését, melyben tehetséges műkedvelőinket tetszésünknek tapsban jelentkező kitérésével üdvözölhetjük.

* **Saison morte.** Mint mindenütt, úgy látszik városunkban is beállott az ugynevezett „holt idény”. Ez azon idő, midőn mindenki igyekszik rendes lakó helyétől egy pár napra vagy hetre távozni; így van ez városunkban is; némelyek egészségi, mások pedig szórakozási indokokból hagytak el, no de megjön azon idő is, mikor mint a vándorfecskek térendenek vissza, és akkor az az előnyök lesz, hogy legalább újakat tudnak mesélni. Eszünkbe jut itt Mladen barátunk, ki torokbaja végett Radegundában tartózkodik, reméljük, hogy vizsziárterektor ismét közzé fogja tenni ékes magyar nyelven írt tanulmányok eleményeit.

* **A „Wochenblatt”** legutolsó számában a városi képviselőtestület 5 kérdést mi nem tartjuk oly fontosnak, mint azt, melyet mi most találtunk fel: „Mikor fog a Pest városi elöltti csatorna befedtetni?” vagy „El lesz-e hordva a választási sátor padimentuma?”

* **A „Vasárnapi Újság”** július 11-ki száma következő tartalommal jelent meg: V. Ferdinánd és Maria Anna (a királyi pár 1831 évi arcképeivel). — „Göthe dalaiól” Szász Károlytól. — „Laptye de Kapra.” (Beszély, Varga Jánostól). — Prága (képeposztóztal). — A vizár rombolásai Budán (7 kép.). — A múzeumokról (Pulszky Ferencze czikke). — A rejtelmes sziget. (Verne regénye, képekkel). — A szegedi Tiszparton. Alföldi rajz. Borostyántól. — „Önismertet.” (Széchenyi könyvéből). — A hétről. — Megválasztott képviselők. — Irodalom és művészet, közintézetek, mi újság, sakkrovat, stb. rendes rovatok. — A „Vasárnapi Újság” előfizetési ára évennyedre 2 frt.; a „Politikai Újságok”-kal és a „Magyar Gazdával együtt 3 frt. — Ugyancsak a „Franklin-Társulat” kiadó-hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető: a „Képes Néplap” legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovat. Előfizetési ára felévre csak 1 frt.

* **A választások.** Eddig összesen 382 képviselő választott meg. Ezek közül 311 szabadlevű, 29 függetlenségű, 19 konvencatív, 23 nemzetiségi képviselő van. Nincs megválasztva a magyarországi 418 képviselő közül (a horvátokat ide nem számítva) összesen 36 képviselő; megjegyzendő, hogy 22 helyen a választás határnapja nincs kitűzve, s 18 helyen a szavazatok megoslása folytán új választás rendelkezett el.

* **Felhívás.** A folyó évben Budapestent tartandó nemzetközi gabonavásár napját augusztus 2-ikára tűztük ki. A tavalyi gabonavásár alkalmával létesült üzleti összeköttetésekől meggyőződhetek úgy a termelők, mint a kereskedők, hogy a személyes találkozás ily vásár napján mily nagy előnyököt nyújt mindkét érdekeltöröknek. Reméljük tehát, hogy az egész országból nagy számmal fognak a mezőgazdák és gabnakereskedők e gabonavásáron megjelenni, a melyen az idei termés nagyságáról és minőségéről alapos értesülés lesz szerzhető, s a melyen alkalom fog nyílni terményeinket úgy a bel- mint külföldre minél nagyobb haszonnal értékesíthetni. Budapestent, 1875. július havában. A pesti áru- és értéklőzsde bizottsága.

* **Az országos magyar képzőművészeti társulat** által a „műcsarnok” javára rendezett műsorolás, habár a legszélesebb körökben meleg pártolásra talált, eddigi eredménye mégis tekintettel arra, hogy a művészek által ajándékozott kisorsolando művek ér-

TÁRCZA.

A hercegnő.

(Fordítás németből.)

New-Orleans legfényesebb játékbarlangja, az utóbbi időben, Harcourt Hal, az egyesült államok délnyugati részének leghíresebb sport férfái volt. Elte igen eseménydús, e férfiak. Henry Clay amerikai államférfiak hazája, Kentucky egyik kis városában Texingtonban született, családja Kentucky legistizteltebbjei közé tartozott. Hal igen fényes, azonban kevéssé szorgos nevelésben részesült, 20 éves korában kilépett az egyetemből, és belésczeretett egy gazdag örökösöbe, kit később el is vett.

Öt évig a fiatal pár háborítlan boldogságban élt, míg végre, Harcourt Halné egy távolabbi rokona által, ez utóbbinak hagyott uradalom egyenlenségeket szült. Mindkét fél fényes és pazar életet élt, a nő pedig újabb szerzett örökségét férje miatt áldozni nem volt hajlandó; ez segélyforrást most a játékban keresett, de abban segély helyett végleges bukását találta.

Ily körülmények között okvetlenül az elválas következett be, és bár Halné szenvedélyesen szerette férjét, mégis szüleinél volt kénytelen menedék helyet keresni.

Harcourt Hal most az egyesült államok nyugati részébe távozott és ott változó szerencsével játszik. San-Francisco, St. Louis, és Cincinnati játékbarlangjaiban, míg végre nagy

nyereménnyel terhelten New-Orleansban tünt fel, és itt az egyesült államokban még addig nem látott fényes játékermet nyitott, mely rövid időn át a gazdag világfiak gyűhelyévé lön.

E mellett Harcourtra névze a női társaság nélkülözhetlen volt, mert bár állítása szerint, elválása óta nőt igazán nem szeretett, még is, ezek a játékasztal és könyvek között tölté idejét.

Szellem, bár professzionált játékos vala, tudományra szomjazott és valóban úgy beszélt a történet, a természetudomány, sőt az orvosi tudomány és theológiáról is mint egy szaktudor.

Ekkor New-Orleansban, egy ritka szép-szerű fiatal nő tünt föl, ki magát Miss Russel Ellának nevezetted, de kinek egész valója titkoszerű fátoly által borítottatott. — New-Orleans e déli kereskedelmi város legelőkelőbb vendég-lőjébe szállott, a legszebb öltözeti voltak, a legújabb divat szerint ruházkodott, egy szőnyegig volt, annyira, hogy ezt a világfiak is naponként a meggyőződés legbenső tüzével, többször esküdtek. Ezen hüvértöt az őt körülvevő titok pedig még növelé. A legértékesebb ajándékokat egy édes mosolylyal jutalmazá, de ez volt az egész, a leggazdagabb világfiak társaságában lovagolt és kocszított ki, velők látogatta a bálakat, színházat, hangversenyeket, azonban ezeknek egyike sem dicsekedhetett több kegy vagy szorosabb bizalom elnyerésével. Harcourt a színházban látta először, hol vele szemközt egy páholyban foglalt volt helyet, úgy látszott, hogy a darab azonban elveszté minden értékét Halra névze, mert nagy, elmelező kék szeméit ez időtől fogva folyton a szép jelenségen legettete.

Bemutatása után, mely barátai segélyével, kik a Mist már ösmerék, nem volt nehéz, érdeklél látszának egymás irányában viseltetni, és az ismeretség nemsokára platói elvekkell ellátott barátságga fajult. „Élete” kérdé Hal egy napon „valami különös érdekel birhat? nemde?”

„Minden bizonyos” válaszolta a Miss „azonban csak azokra névze, kiket egy szegény női szív története érdekelhet. Önért, Hal, olyat fogok tenni, mit évek óta kinek sem tettem, el fogom röviden pályafutásomat beszélni. Korán árva maradtam és mint ilyen távoli rokonaim gondozására juték, kik, mint ily esetekben rendesen lenni szokott, csak nyügneke tekintettek.”

„Tizenöt évvel, a józan eszen kívül már mindent elsajátítottam, és egy szép spanyolba, kinek unokatestvére tanulóársam vala, szereték, — ennek vége, egy, egy iskolás leányra névze elegendő regényes körülmények közötti szökés lett.”

„De csak elvette kegyedet” szakítá félbe Harcourt.

„Igen! Egy közelfekvő faluba távozánk, honnét vasutal a legközelebbi városba utaztunk és ott még ugyanaz nap estéjén egybekeltünk. — Két, egész három évig boldogok valánk. —

Nem lehetett férfit, ki oly szivesen teljesítene neje kívánságait mint férjem. — Ez idő után változatosan ment keresztül, vagyonát elvesztvén, szórakozott és mocosor lett, egy szóval egészen újja alakult.

Elkezdett pálnkat inni, és Istenem, vérem még most is megfagy, ha elgondolom, mi kel-

lett szenvednem, oly rosszul bánt velem, folytonosan ültelgett, sőt párszor annyira fojtogatott, miszerint majd megfuladtam.

Végre engem elhagyva, Ausztráliába távozt az két év múlva hallám, ott meg is halt. Elválásunk után azzá lettem, a mi vagyok. — Az életet mindenféle képen megtanultam ösmerni fény és pompában úgy, mint a legdurvább nélkülözések között, nyugat minden városában emlékeznek reám, úgy New-York, Philadelphia és Baltimoreban is.

Parisban — a szép, kedélyes és kedves Parisban — mint szépség voltam ismerve és ünnepelem. Londonban egy Lordnak kedvese, Olaszországban egy művésznék eszménye valék, egy becsületes szegény emberé. — „Ez utóbbi rendesen „Hercegnő”-nek czimezett, hogy miért; azt nem tudom, hanem szép idők valának azok, midőn Florenz legolcsóbb vendég-lőiben együtt étkezénk. A legközségesebb bor „Nektar” volt nekem szerelme mellett, és az egyszerű kis terem, melyben mi szegény művészek énekeseket és színeszeket fogadtunk, szellemesebb és vigabb volt, mint a legpompásabb boudoirok, melyeket csak láttam és bírtam valaha.”

Az ösmeretségnek eredménye nemsokára az lett, hogy Miss Russel ugyanoly minőségben állt Harcourthoz, mint azelőtt a többiekhez, mégis azon különbséggel, — hogy Harcourtot igazán szerette.

Férje játékbarlangjának felső része, hol az ő lakása vala, mintája volt a jó izlésnek; kívánságai pontosan lőnek teljesítve és ohajainak elég tétetett.

(Folytatása következik.)

teke
sége
kiel
a m
gye
köz
telte
ségt
húzas
nagy
köz
3219
hatá
mely
mell
meleg
pártf
a ny
csék
mond
létre
bátrak
a meg
tek, ts
összeg
szívesk
ben me
napig
másfele
jegyzet
végtelen
betekint
Az ors
lasztmá
szeti tá
tarozat
helyen
létezne
július 1
jult ma
gom sze
képezi
kalmas
czimű ol
ből áll
rendezte
kisorsol
nyeremén
állítások
Azon tisz
teléről
szívesked
tesíteni,
tal a tár
tassék. T
képzőmű
* A
let mint
casino he
egy tárcz
dez, mely
lőke javar
* V.
még nem
hatni, mint
pant vagy
vagyon a 6
40,000 ho
értéke, kö
rug, de ez
jövedelmz
részét az
* Józ
főherceg
néval Reu
megtekin
lodát, mely
czászár ne
vendéglő h
A főherce
királyné al
aztán azon
egykor a g
ennek emé
el. A fűg
magas látg
szobát me
belépett, m
szobén, s a
szönte meg
letét. Egy
remek albu
igértével a
* Lesz
nomista d'
cái partokn
kiterjedés
a jövőre b
500 bárka
kezdendő a
hajót fogna
rendet fentar
* Az a
kedelem. A
bell Valther.
comp. féle
firma lesz ez
Argyll herce
kedésnek üz
védségre kés
quis of Loru
hercegnőnek
* Civi
tomi alkirály
már nem egy
haragját, a
irányt szánd
Mansurabban
arabs szindar
adni. Az alk
legidősebb fi
és leendő ut
egy-egy isko

teke 50,000 frtot meghalad, s a kezelési költségek is tetemes összegre emelkedtek, teljesen kielégítőnek nem véthetett. Ennélfogva, nehogy a művészek által tett áldozatok sikertelene legyenek, a választmány, mint annak idején a közgyűlésnek bejelentette s hírlapilag is közzétette, nem harihatta el magától a kötelezettséget, hogy a f. é. május 1-ére kifizetve volt házasi határidő elhalasztását kérelmezze. A nagyméltóságú pénzügyi ministerium ezt legközelebb engedélyezvén f. é. június 26-án 32190. sz. a. kelt leiratával a sorsolás újabb határidejéül f. évi október 24-ét tüzte ki, a mely napon a sorshúzás hatósági felügyelet mellett okvetlenül meg fog tartatni. — Ujra és melegen ajánljuk tehát az ügyet a közönség pártfogásába. A részvét ösztönzésül szolgálhat a nyereségy esélyén kívül azon tudat, hogy csekély áldozattal a hazai művészet jövőjének, mondhadni biztosítására szolgáló intézmény létrejötte hathatósan előmozdítottatik. Együttel bírák vagyunk azon tisztelt műpártolókat, kik a megtartott sorsjegyek árát még ki nem fizették, tiszteletteljesen felkérni, hogy az illető összegre legkésőbb f. é. július 31-ig beküldeni sziveskedjenek. Ha netán eme sorsjegyek egészben meg nem tartatnának, kérjük azokat is e napig okvetlenül visszaküldeni, hogy azokkal megfelelő rendelkezéshessünk. Végül még megjegyzendők véjük, hogy a 300 nyereségy végleges jegyzéke a társulat titkári hivatalánál betekinthető. — Budapest, 1875. évi jul. 10-én. Az orsz. képzőművészeti társulat igazgató választmányá.

*** Az országos magyar képzőművészeti társulat** igazgató-választmányának határozata folytán bátor vagyok a társulatnak oly helyen lakó t. vidéki tagjait, hol ügyökök nem léteznek, tiszteletteljesen értesíteni, hogy f. é. július 15-étől kezdve a tagilletményeket, úgy mint mult évben történt, utánvéttel mellett fogom szétküldeni. A jelen évi tagilletményeket képezik: 1. egy nagyobb faldíszítményre is alkalmas rézmetszet Rubensnek „Szt. Ildefonso” című oltárképe után. — 2. Egy 4 rézmetszetből álló album. — 3. A tagok között kizárólag rendezett első műsorolás nyereségyeje. A kisorsolható művek összes értéke 5810 ft., a nyeresémek száma 115. — 4. A társulati kiállításokra szülő családi belépti ingyenyjegyek. Azon tisztelt tagok, kik a tagilletmények átvételéről netalan más uton kívánnak intézkedni, sziveskedjenek erről alulírott idejékorán értesíteni, nehogy a csomagolás és elküldés által a társulatnak szükségtelen költség okoztassék. Telepy Károly, mint az orsz. magyar képzőművészeti társulat titkára.

*** A helybeli önkényes tüzoltó egy-let** mint halljuk, f. hó 18-án azaz vasárnap a casino helyiségeiben, illetve a Plank kertben, egy tárczal egybekötött kerti mulatságot rendez, melynek tiszta jövedelme az egyleti alap-
tőke javára fordítandó.

*** V. Ferdinánd király végrendelete** még nem bontatott fel, s így még nem tudhatni, mint rendelkezett a boldogult király ropant vagyonával. Összes hátrahagyott ingatlan vagyona 60,000 holdat tesz ki, melyek közül 40,000 hold Csehországban fekszik. E földek értéke, középszámítás szerint, 20 millió frtra rug, de ezek az utóbbi időben igen keveset jövedelmeztek. Hátrahagyott ingóságai nagy részét az északi vasúttársulat részvényei képezik.

*** József császár egy szobája.** Albrecht főherceg legközelebb Maria bajor anyakirálynival Reutte-ben tartózkodván, kíséretökben megtekintették a „Koroná”-hoz címzett szalodát, melyben 1777. július 28-án II. József császár megpihent, s a mely tény emlékét a vendéglő homlokzatán verses felirat tartja fenn. A főherceg föltűnő tetszéssel olvasta az anyakirályné által figyelmebe ajánlott feliratot, s aztán azon szoba után tudakozódott, melyben egykor a magas vendég lakott, s a melyt ennek emlékére „császár-szoba”-nak neveztek el. A fűrgé vendéglőnő készséggel állott a magas látogatók szolgálatára, s a zárva tartott szobát megnyitotta. Albrecht főherceg midőn belépett, meghatóttan állott meg a szoba küszöbén, s aztán a legmelegebb szavakban köszöntö meg az egyszerű nép önzetlen kegyelét. Egy órai ott időzés után nevéket egy remek albumba bejegyezve, a „vizontlátás” ígéretével a magas látogatók eltávoztak.

*** Lesz piros klárís eleg.** Az „Economista d'Italia” írja: hogy Siciliában a sciaccari partoknál, a s. marconi foktól délfele, nagy kiterjedésű klárís-zátong fedeztetett fel, mely a jövőre bő zsákányt ígér. Eddig is mintegy 500 bárka rajzik már a zátong körül megkezdendő a klárís halászatot. Egy olasz hadihajót fognak kiküldeni, hogy a halászok közt a rendet fentartsa.

*** Az angol arisztocratia és a kereskedelem.** Argyll hercegnék fia, lord Campbell Valtzer, mint üzlettárs a Helbert-Vaggand comp. féle tőzsdé-alkusz czégghez lépett, s a firma lesz ezentúl: Helbert-Vaggand Campbell. Argyll hercegnék másik fia egy gabnakereskedésnek üzlet-lásra, egy harmadik fia ügyvédségre készül, legidősebb fia pedig, ki Marquis of Lorne név alatt ismeretes, férje Luiza hercegnéknek, Victoria királynő leányának.

*** Civilizáció Egyiptomban.** Az egyiptomi alkirály, ki reformatorius törekvéseivel már nem egyszer maga ellen ingerlé a porta haragját, a régi arabs mivélségnék modern irányt szándékszik adni. E célból Kairóban és Mansurahban színházakat épített, melyekben arabs szindarabokat és dalműveket fognak előadni. Az alkirály egy buzgó támással bir legidősebb fiában, Mahomed Teofik pasában, és leendő utódjában, ki számos falusi birtokán egy-egy iskolát állítottatott fel, melynek költsé-

geit mind ő maga viseli s ezért a tanítás tan-díjmentes. A pasa ezen iskolák felett önön személyében mint valamely tanfelügyelő működik s különösen a nyári palotájához közel eső kubeki iskolában csaknem esténként vizsgá-
tart a gyermekek közt.

*** Tyúkváros.** Két amerikai testvér Coloradóban Dovertől tíz mérföldnyire „Mam-muth tyúkvaszat” állított fel. E tyúkanya körülbelül 2 mérföld hosszú és 1 1/2 mérföld szélességű területet foglal el, s ép úgy mint akármelyik város, rendes utcákra van beosztva, melyekben szobnbl szob épületek díszelnek. Minden tyúkszáll külön-külön házában lakik, s annyira hozzá szoktak már lakásaikhoz, hogy azokat sohasem tévesztik el, és soha sem okoznak semmiféle zavart. Mintegy 4000, külön-féle fajtájú tyúk éldegel ott békeségben, s ezek naponta 2000—3000 tojást szolgáltatnak, melyeket a két testvér Doverben drága pénzben ad el. A vállalkozó kereskedők oly jó üzletet csinálnak, hogy közülük az egyiknek az örülés jelei mutatkoznak. Polytonosan azon tőri fejt, hogy mért nem jutott e gondolat tizenöt évvel ezelőtli eszközbe, midőn egy tyúkert aranyakat adtak, s midőn a tojás is oly magas áron kelt el, hogy ily nagy tenyésztés csakhamar sok millió urává tehetné volna a vállalkozókat.

*** Kivándorlási ügy.** Még soha nem kívánczoltak el a hazájokból magyar alattvalók oly tömegesen, mint ez évben. Csak e hó elejéig 3000-en felül kértek utlevelet külföldre. Legtöbbsz a székhelyföldről vándorolnak ki Romániába. — Szomorú dolog biz ez, és hazafias kötelesség volna ez áramlatot megakadályozni. — Az angol külügyministernek jelentettek Amerikából, hogy 1874-ben mintegy 441,000 kivándorlott tért vissza Európába, mivel nem bírtak keresethez jutni. Különösen az egyesült államok keleti nagy városaiiban munkát, foglalkozást találni csaknem lehetetlen, azért a kik Amerikába akarnak vándorolni, lássák el magokat jól pénzzel, hogy eljuthassanak a nyugati részekbe, hol még nyílnak kilátások.

*** A Habsburgok udvartartása 200 év előtt.** II. Ferdinánd elhalalozása (1637) évében érdekes kis könyv jelent meg, kiadva Hollandban e czímen: „Status particulari Regiminis S. Caesarum Majestatis Ferdinandi II.” — mely a bécsi udvarnak udvari- és államschematismusa alakjában hű képét nyújtja azon korbeli udvari életnek, melynek vezetői maig fennálló: főudvarmester, főkamarás, főtárnokmester és főlovászmester voltak. A két első hivatal képezte a legtekintélyesebb udvari méltóságot; a négy főhivatal élén állott a főudvarmester; alatta a titkos tanácsosok „statusa” volt. Felügyelete alatt állott tovább: a honyha és pincze, s a mi csak a császári asztal szükségletéhez tartozott, 100 különböző foku személyzettel; kitűnőbbek ezek közül: 3 pohárnak, 3 kenyérszélő („panatiers”). Ha a császár a császárnéval együtt érkezett — mi II. Ferdinándnál szokásban csak estebédnél történt — akkor elmaradhatlan volt a „Tafelmusik”. Ebédnél a kamarás urak, estebédnél az udvarhölgyek tettek a szolgálatot. Ezek — kiket a főajtónál vezetett — izelték meg próbákép az ételeket. Pomba, fenyűzés és konyhai kicsepapongások, — melyek az akkori Versaillesi udvar fűszerét képezték — a Habsburgok előtt ismeretlenek valának. Az akkori uralkodók egyik fényűzését azonban II. Ferdinánd is szerette: udvari bolondokat tartott, kik az asztalnál tréfáik és elmés bohóságáikkal mulattatták a fejedelmet. Főudvari bolondjának nevé megörizte a schematismus: Schissel Jónás. Költség tekintetében — a Habsburgok ismeretlen mérsékletét kijátszolta a szakácsok élelmessége, miről Ferdinánd, a „jóságos” egykor még örömet mondott józú adomákat. Olvashatni p. o. egy tételt: két akó tokaji kenyér-mártogatás végett Erzsébet császárné, VI. Károly császár neje papagájának számára. Vajjon aztán a kedvelt madarak kóstoltak-e ebből valamit, arról nem szól a kis krónika. A főkamarás ez időben a polgári származású Khisel Jakab volt, kit Ferdinánd gróflá emelt. Grófi praedikatum a társzólt az Auersperg hercegi családra. A főkamarás évi fizetése 40 forint volt és koszt. A szolgálattelvő kamarások megelégedhettek az aranykulccsal, melyet azonban szolgálati időn kívül a főkamarásnak kelle átadniok. A főlovászmester tisztségéhez tartozott: a császárt „lóra segíteni”, ha ki akart lovagolni. Ha templomba kocszott: a főlovászmester baloldalon gyalog követé, ha pedig kikocszott, vele szembe ült, fedett fölvel.

*** Frigyes Károly herceg és egy hadapród.** A „Köln. Ztg.” a következő adomát beszéli el egyik legközelebbi számbában, a melynek hősei Frigyes Károly porosz herceg és — egy hadapród. Ez utóbbi röviddel azelőtt belépett egy berlini hadapród-iskolába, a melyben itt igen rozsvolt az étkezés, többnyire egy szomszédos vendéglőben elégtette ki étvágyát. E napokban, ép a midőn e vendéglőlől kilépett, meglátta a hadapród ezredesét, ki 24 órai fogházbüntetést mért a laktányan kívül étkezőkre. A hadapród zavarában akkép segített magán, hogy egy arra menő feketén öltözött úr karjába kapaszkodott és engedelmet kért tőle, hogy mindaddig annak oldalán maradhasson, míg az ezredes el nem megy melléjük. Az idegen úr, ki e felszólítás egészen meglepett, engedett a hadapród kérésének és csakhamar megtudta a furcsa jelenet okát. Más nap reggel az ezredes elhívta a hadapródot. „Ki volt az az úr, a kivel ön tegnap sétált?” kérde az ezredes. „Nagybátyám,” volt a válasz. „Ugy, hát mióta nagybátyja önnek Frigyes Károly herceg ő fensége?” Természetesen ily kérdésre nem volt elkészülve a hadapród. „Ő fensége,” folytatá

az ezredes, „meghagyta, hogy a 24 órai fogházbüntetést ki kell önnek állnia. De tekintettel tegnap tanusított lélekjelenlétére, tudatja önrel, hogy élelmezési költségeit ő fensége viselendi mindaddig míg tiszté nem fog kineveztetni. Ha pedig tiszt leend, úgy elvárja öntől, hogy az ellenség előtt is hasonló lélekjelenlétet és elszántságot tanusítson.” Főlöszleges tán mondanunk, hogy a hadapród szívesen kiállotta a 24 órai fogházbüntetést.

*** A babonák könyvére** — tudvalevőleg — pályázatot hirdetett az orvosok és természetvizsgálók központi bizottsága. Mint a „F. L.” hallja, három pályamű érkezett s mind a három olyan, melyben nyeresége lesz a népirodalomnak. Jutalmain ugyan csak egyet lehet, de bizonyára mind a három fog találni kiadót, ha a társulat dícséretében és ajánlásában részesül. Magának a kormányknak is kellene ily műveket terjesztetni a nép között, mert ez is egy módja a népnevelésnek. Szükség mindenesetre van rá. Most is a Murány-Hután és környéken egész igazlomban áll a nép, félve egy sárkánytól, mely — a mint a babonások beszélik — a falu feletti szikláiban lakik. Nem látta még senki, de mindenki beszél az ökörszemű és ludszárnyu szörnyetegről, mely ellen már többször indultak ki vasszilakkal, de nem találtak vele. Azt mondják, hogy az egész dolgot a gortvai kocsmák bérloői találtak ki, hogy a szomszéd falu népe ne a murányhútai kocsmába, hanem ő hozzájuk járjon szeszest italokért.

*** Szerb-Ittebéről** július 8-áról a következő közleményt veszi a „P. N.”: Határunkban a sáskapusztítás befejeztetett, és pedig sikerrel, mert két hét óta naponként 4—5 ezer ember dolgozott: ezer és ezer árok lett a sáskák sok milliódjával megtöltve. Ezen nagy sikerért mi és egész vidékünk a megvételő kiküldött és erélyességéről ismert Bakalovics Ágoston, központi szolgabíró úrnak tartozunk a legnagyobb köszönettel. Bakalovics úr személyesen és a legnagyobb erélyvel vezette és hajtotta végre a sáskák kiirtására irányuló munkákat.

*** Egy arab lapszerkesztő.** Konstantinápolyban „El-Dzsuvair” (Ujdonságok hírnöke) czimmel egy arab lap jelenik meg, melynek szerkesztője: Ahmed Faris Effendi nagyon érdekes egyéniség. Syria egyik falujában született a Hedzsira 1224-ik (1806) évében s eleinte az arab költészettel foglalkozott. Később Európába jött s itt nagy szorgalommal tanulmányozta a nyugati nyelveket és a nyugati népek irodalmát. Ahmed Effendi jelenleg igen folyékonyan beszél az arab, perzsa, török, francia, olasz, spanyol, angol és német nyelveket is. Számos munkát írt, a többi közt egy angol és francia nyelvtant, egy arab szótárt s egy nagyobb munkát, melyben a katolikus papokat, különösen a jesuitákat ostorozza. Meglehető szép vagyonra tett szert, úgy hogy jelenleg körülbelül százezer forint értéke van s ezenkívül igen szép és kedves neje, ki ugyan angol lány s született katolika, de férje iránti szeretetből áttért a mohamedán hitvallásra. Lapjában 50, Mesopotamiában 100, Afrikában 165, Szudában 10, Konstantinápolyban 200 előfizető van s Európában 50. (Ebből Bécsre 6 példány esik.)

*** Küzdelem egy medvével.** Érdekes esetről értesítik a „Politikai Ujd.”-t Csik-Szt.-Tamásról. A cs.-szl.-domokosi bíróknak tudomására esett, hogy a siposi erdőben egy medve nyomaira akadtak. A bíró hajtóvadászatot rendezett a medvére, mely mult hó 28-án ment végbe, 12 vadász és 75 hajtó közreműködése mellett. A vadat 11 óra tájban verték fel. — Óriási példány volt, senkiesem látott még akkorát. A medvét csakhamar két lóvász találta, s ő mackósága oly súlyosan megsérült, hogy nem tudott azon helyről mozdulni. Rémitőnen hörgött, szemei vérben forogtak, karmaival dühösen tépte a földet s a közeli cserjéket. Végre kimerülve rogyott össze. A vadászok egyike most a figyelmeztetések dacára, nevelve közeledett az állathoz. A mint mellé ért, a vad végső erejét összeszedve felugrott, a vakmerőt átölelte, földre vágta s karjába harapott. A többiek csak gyors lövésekkel tudták társukat megszabadítani a már-már bizonyos haláltól. A medve 3 mázsa 96 font nehézségű, testében 19 golyót találtak.

*** Gourmand eledel.** Poiton és Burgund csigakertjei, továbbá a Champagne és Provence naponként 45,000 kilogramm csigát szállítanak Párisba. A csiga tápláló eledel; tartalmaz: 76 százalék vizet, egy százalék zsírt, két százalék sót és négy százalék különböző anyagot. — Ujabb kutatások szerint a csigák könnyen megmérgezhettek az embert, mert a csiga jó ideig mérges növényekből táplálkozik s így vére is föveszi az ártalmas anyagokat.

*** Fatális rozsdá.** Vigan zakatolva robbogott tova a vonat, mely a Selmeere kirándult technikusokat a fővárosba visszaröpíté. A távolból Kőbánya tűnik fel és a gőzparipa prűskölve, dűbörögve siet a sertesek Rómája felé. Ekkor a mozdonyvezető egy pillantást vet az állomás előtti őrházra, és arczát a halál sápadtsága fogja el. Megállj! megállj! pokol paripája! Az őt vést jelez és a piros zászlót kétségbeesetten himbálja maga körül. Talpon volt mindenki; a zavar nagy volt és mindent feledhettek, csak egy állott előltük tisztán és kétségtelenül: a rideg halál. Voltak, kik egymás nyakába borulván, hangos zokogásban törték ki; mások még egy utolsó akartak huzni az áldott kulcsból. A hidegebb vérűek pedig fölszakították a kocsiajtót s készültek a kiugrásra. A mozdony ekközben lassított futását és halltálvolba ért az ideoda kapáló őrhez. Itt meghallották, hogy a vészjelző csuklója megroz-

dásodott és nem lehetett elfordítani; az őr kétségbeesett kapálása pedig biztatás akart lenni a vonatnak, hogy jöhét bátran.

*** Béka van a gyomromban.** A „Zala” írja, hogy ezekkel a szavakkal köszönt be egy néki a község orvosához, ki által gyógyulását reménylette. Az orvos mindjárt tisztában volt magával, hogy mivel van dolga, s azt ígéré nekí, hogy májusban meggyógyítja. A várva-várt határidőben a nő csakugyan felkeresi az orvost, ki hányatatót ad neki, minek midőn dús eredménye kezd lenni, egy békát lopóztatott a szájához, azt állítván, hogy a béka — így aztán természetesen saját szemével látván egy békát — tökéletesen meggyógyult. A békát, mire az az egyetlen kifogása volt, hogy nagyon kicsinynek találta, örök emlékü tette el.

Közgazdaság.

A torontalmegyei takaré- és hitelbank 1875. évi június havi Forgalom-kimutatása.

I. Takarékpénztári betételek.

Allása 1875. évi május végével	ft. 351245-91
Betételek június hóban	ft. 7815-05
összesen	ft. 359060-96
Visszafejtések június hóban	ft. 9695-10
Allása június végével	ft. 349365-86

II. Folyó számlái üzlet.

Tevőleges egyenleg május végével	ft. 16468-54
Kiadatott 1875. június hóban	ft. 20196-86
összesen	ft. 36665-20
Bevételeztetett június hóban	ft. 21094-20
Tevőleges egyenleg június végével	ft. 15571--

III. Betéti levelek.

Allása május végével	ft. 10000--
Betételek június hóban	ft. 12800--
Allása június végével	ft. 22800--

IV. Leszámitolási üzlet.

a) Bankvál. A tárcza állása május végével	ft. 328737-68
Leszámitoltatott június hóban	ft. 93252-54
összesen	ft. 421990-22
Visszafejtett június hóban	ft. 61185-97
A tárcza állása június végével	ft. 360804-25
b) Hitelítéll. v. A tárcza állása május végével	ft. 41160--
Leszámitoltatott június hóban	ft. 5860--
összesen	ft. 47020--
Visszafejtett június hóban	ft. 6115--
A tárcza állása június végével	ft. 40905--

V. Értékpapir előlegek.

Allása május végével	ft. 25504--
Kiadott előlegek június hóban	ft. 1329--
összesen	ft. 26833--
Visszafejtett előlegek június hóban	ft. 413--
Allása június végével	ft. 26420--

VI. Zálog kölcsönök.

Allása május végével	ft. 17390-75
Kiadott előlegek június hóban	ft. 1585-20
összesen	ft. 18975-95
Visszafejtett kölcsönök június hóban	ft. 613-50
Allása június végével	ft. 18362-45

VII. Ingatlan kölcsönök.

Allása május végével	ft. 53078-41
Visszafejtések június hóban	ft. 700--
Allása június végével	ft. 52378-41

VIII. Pénz-forgalom.

Készpénz-egyenleg május végével	ft. 10910-37
Bevételek június hóban	ft. 17968-73
összesen	ft. 190598-10
Kiadások június hóban	ft. 186078-82
Egyenleg 1875. június végével	ft. 4519-28

NYILTTÉR. *)

Nyilatkozat.

Alólírottak egy közel mult esemény alkalmával meggyőződést szerztünk aziránt, mikép Zsupunsky Wladimir, módosi kerületi szolgabíró úr, lovagias elégtétel adásra teljesen alkalmatlan; — miert is lovagiatlanságát s illetve gyávaságát megyszerte közhírré tenni kötelességünknek ismerjük.

Kelt Múdoson, 1875. évi júliushó 11-én.
Gyertyánffy Kálmán. Zsiros József.

Nyilt levél Mihálovits Miksa úrhoz Nagy-Becskerekén.

A nagy-beckereki követválasztás befejezése után hol nekem is a követjelöltiségi szerep jutott; tetszett önnek Perger Nándor, nagy-beckereki óras boltjában olykép nyilatkozni, hogy én követül meg nem választathattam; mert ön, Menczer Mihály úr, és még valaki, kiben a megye élén álló férfiak egyikét sejtetni engedé, külön-külön, egyforma leveleket kaptak felülről, melyekben megírták önének felülről, hogy én a törvényhozó testületben a zóldasztalnál helyt nem foghatok, s vélem az országos követek nem tanácskozhatnak, mivel annak idejében egy bizonyos nekem tulajdonított, azonban mint később kitűnt, a miatta megis verekedett D. P. úr által irt sértőt czikk miatt G. B. J. úr által tett kihívást becsületszavam mellett tett azon nyilatkozatom után, hogy a kihívás okálul szolgált czikket sem nem irtam, sem annak íróját nem ismerem, el nem fogadtam, s mivel ön fiaval egy álcáros bál alkalmával általa a folyosón megámatatva, tetlegességbe bocsátotam; becsületemben csorbát szenvedtem volna.

Nem szándékozom önrel, tisztelt úr, ki becsületemen bár hasztalanul régen ragódi, s kinek ősz feje felett úgy látszik az idő anélkül halada el, hogy megtanulta volna, mily szent az a polgári becsület, melyet én soha és senkiben meg nem sertettem, és mily bünt követ el ki abba tapodni merészkedik — a polgári becsület fogalmáról vitakozni, s nem is tartom szükségesnek amaz események szemben, —

*) Az e rovat alatt közölt cikkekért nem vállal felelősséget a szerk.

melyeknek, hogy egyike sem vont le semmit polgári becsületéből, fényesen bebizonyították Nagy-Becskeket város igen tisztelt választó polgárai, midőn eme díszes város követjelményével megüdvözölték; — s mely események egyikéről különösen önnök állna leginkább kötelessége — s érdekében a felelős felelőseket nem lebbenteni magam igazolására csak szót is vesztegetni: de mert a rágalomnak s korteskedésnek emez új fegyverét, bár honnan eredjen is az, oly nemtelennek s törvénytelennek tartom, melynek a törvény utján megbosszulása minden alkotmányos polgárnak kötelessége, nehogy a közbizalomnak ily módon megmérgezése hazánkban, hol, úgy vélem, csak törvény és jog uralkodhatik — ismélldjék: felhívom önt, miszerint ezen becses lapnak legközelebbi számban amez ön által emlegetett s felülről származott levele forrását megnevezze, közzé tegye; mivel ellenkező esetben kénytelen leszek, ezen törvénytelen korteskedés s aljas rá-

galom miatt, melyre jogosítva senki sem érezhette magát, ha még oly felül van is, elégtételt a törvény utján szerezni.

Nagy-Becskeket, 1875. július 12-én.

Dr. Demkó Pál,
köz- és váltóügved.

Uj-Szeged, 1875. június 30-án.

Tekintetes szerkesztő úr!

Becsés lapjának 25. számában Davidovics Péter, szerb lelkész, aláírásával egy közlemény jelent meg, mely egyebek közt személyemet a szőregyi babonásokkal ugyanazonosítja.

Előre bocsátva azt, miszerint ez érdemben a szegedi híradó 74. számában megjelent haszontartalmu közleményre ugyancsak a szegedi híradó 76. számában megadtam a feleletet, mind a mellett nem mulasztom el jelenben is, hogy Davidovics úr handabandájára is néhány sorral válaszoljak, s hogy csupán csak a tény-

álladéka szorítokozom, annak oka az, mert először nincsen annyi időm haszontalan mendedával foglalkozni, mint Davidovics úrnak, kinek a nap annyira hosszúnak látszik lenni, hogy nem állal, falusi pletykásokkal foglalkozva, személyemet oly színben feltüntetni, mintha én is azon kategóriába tartoznék, melyhez ő engem sorolni szeretne, másodsor azért, mivel nem tartom érdemesnek Davidovics úr sületlenségével hosszabban foglalkozni.

Azon körülményből tehát, melynek megírásánál Davidovics úr oly sokáig rágta a tollát — eljárásomat illetőleg csak annyi a való, miszerint a szőregyi bíró hozzáam azon jelentést tette, hogy Szőregben a téglaegetők ellen nagy ingerültség mutatkozik a miatt, mintha ők volnának az esőhiánynak okai s eme hiedelem már oly mérvet öltött, hogy ha a rend érdekében nem intézkedem, úgy ő nem állhat jól azon fenyegető állás következményeiért, melyet a tévhit könnyen előidézhethet;

én tehát egy értelmes panduromat a dolog mibenlétének felismerése végett kiküldöttem Szőregre, a ki a nyugtalanodókat felvilágosítván hiedelmök alaptalan voltáról, melylyel aztán véget ért minden további intézkedés szükségé, hogy helyesen jártam-e el a rend érdekében, s hogy ezen kötelességszerű intézkedésem miatt lehet-e engem babonásággal vádolni azt a tisztelt közönség ítéletére bízom, Davidovics úrnak pedig csak annyit kívánok tudtára adni, hogyha ő többet foglalkozna hiveinek felvilágosításával, mint a közönséget mystifikáló cikkeket gyártásával, bizonyára nem állt volna be szüksége annak, hogy a népet pap helyett pandurral kellene felvilágosítani.

Adjon Isten Davidovics úrnak több buzgalmat a népnevelés terén, a népnek pedig mentől kevesebb oly lelkészt, mint Davidovics Péter úr!

Keresztes Ignác,
szolgabíró.

H I R D E T É S E K.

7714. sz. 1875.

(138—1°)

Arverési hirdetés.

Torontálmegye bizottságának mult 1874. évi október 5-én tartott bizottsági közgyűlés 402. sz. a. hozott határozata folytán ezen alispáni hivatal részéről közhírre tételik, miszerint a megyei tulajdonát képező különféle haszonvehető eszközök f. é. július 20-án reggeli 9 órakor a megye székház udvarában nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladatni fognak, melyhez az árverezni kívánók 10% bánatpénzzel ellátva ezennel meghívattak.

Kelt N.-Becskeken, 1875. évi július 14-én.

Torontálmegye alispáni hivatala.

3084. sz. 1875.

(127—3°)

Arverési hirdetés.

A nagy-becskeki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírre tételik, hogy Stankovits Ignát, franyovai lakos végrehajtó részére 1600 ft. és járulékaik kielégítése végett Viskovits Száva franyovai lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a franyovai község 1372. sz. tjkönyvben 1000 ftra becsült 633. régi/699. új öszszesírasi számú ház és tartozékaiából álló ingatlan vagyonának végrehajtás útján elárverezése elrendeltetvén, ennek a franyovai községhezatalandó eszközése első határidőül 1875. évi július 31-ik, szükség esetében második határidőül augusztus 31-ik napjának, mindenkor délelőtti 9 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező bíróságnál letenni, az ígért vételért 2 részletben és pedig felét melyben a bánatpénz betudandó, az árverésnél azonnal, másik felét pedig az árveréstől számított 2 hó múlva 10% kamatokkal együtt lefizetni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak felszólítottak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre kinevezendő gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani. Jelen árverés foganatosításával Geiger Manó, kir. segédelekkönyvvezető jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskeki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi június 5-én tartott ülésében.

1436. sz. 1875.

(126—3°)

Arverési hirdetés.

A nagy-becskeki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírre tételik, hogy Maletits János végrehajtató részére 118 ft. és jár. kielégítése végett Zarits Krszta és Tódor végrehajtást szenvedettől lefoglalt, a tör.-becsei község 179. sz. tjkönyvben foglalt, 400 ftra felbecsült házra nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a török-becsei községhezatalandó eszközése első határidőül 1875. évi július 31-ik, szükség esetében második határidőül augusztus 31-ik napjának, mindenkor d. e. 11 órája tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb körülírt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverező kiküldötttel letenni. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a tkvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak közelében laknak, felszólítottak, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be; mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pal ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani. Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett, megbízatik.

Kelt a n.-becskeki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1875. évi május 19-én tartott ülésében.

1819. sz. 1873.

(133—3°)

Arverési hirdetés.

A módosi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírre tételik, hogy a csatádi kincstári uradalom kérelmére Csebza községnek 167. sz. tjkönyvben körülírt 147. s.-szám a. község ház, udvar s kert s hozzá tartozó 3062. r.-szám a. 400 [-]ölyni szántóföldből álló s 654 ftra becsült birtokára nézve 4-ik bírói árverés elrendeltetvén, ennek a helyszínén Csebza községhezatalandó eszközésére árverési határnapul 1875. évi augusztus 23-án délelőtti 10 órája tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok a becsáron alul is el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsértéknek 10%-át bánatpénzzel letenni az ígért vételért pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felerészét, az árveréstől számított 3 hónap múlva a második felerészét, 5% kamatokkal együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz 2 részletben lesz beszámítandó, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési határnapok alatt az árverező bírónál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi, nem a bíróság székhelyén lakó jelzalogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását a hivatalnál jelentésk be; ellenkező esetben Matlanovich Károly, hiv. kinevezett gondnok által fognak képviseltetni, végre

Felhivatnak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykeresetüket a perrend 466. § értelmében a hirdetés közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítani.

Az árverés foganatosításával Uhrmann Adolf, kir. bir. végrehajtó úr jelentése bevárása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál Módoson, 1875. évi június 21-én.

1158. sz. 1875.

Pályázat

(123—3°)

Káty községben, melyben 3000 szerb és német ajku lélek lakik, az újból szervezett, s megyehatóságilag jóváhagyott orvosi állomásra ezennel kiíratik.

Ezen orvosi állomással 600 ft. évfizetés van összeköve, betegek nappali látogatásokért 10 kr. éjjelkért pedig 20 kr. járandóság mellett; azon hozzáadással, hogy a szegények gyógykezelése, valamint a halottak látogatása díj nélkül történik.

Felhivatnak tehát az orvostudor, valamint jelenleg hivataloskodó községi orvos urak, hogy folyamodásukat, kimutatván abban, hogy a magyar, német és szerb nyelvben jártassal, az 1871. évi t. cz. 74., illetőleg 124. §§. értelmében felszerelve, f. é. július 25-ik napjáig, mint a választási napig, az alírt szolgabírói hivatalnál benyújtsák.

Titel, 1875. évi június 15-én.

Szolgabírói hivatal.

Iskolai értesítés.

A nagy-becskeki községi iskolánál az ez évi zárvizsgák a következő rendben és időben fognak megtartatni:

Július 26-án délelőtt németvárosnegyed I. oszt.
 „ 26-án délután „ „ II., III., IV. oszt.
 „ 27-én délelőtt gradnucizai iskola I.—VI. oszt.
 „ 27-én délután amerikai v. negy. isk. I., II. oszt.
 „ 28-án délelőtt bevárosi leányisk. I. oszt.
 „ 28-án délután „ „ II.—VI. oszt.
 „ 29-én délelőtt „ „ fiiskola I., II. oszt.
 „ 29-én délután „ „ magyar iskola III., IV. oszt.
 „ 30-án délelőtt „ „ fiiskola III., IV. oszt.
 „ 30-án délután „ „ V., VI. oszt.

A vizsgák délelőtt 8, délután 3 órakor kezeldnek, mely vizsgákra a t. cz. szülők és a tanügybarátok ezennel tiszteletteljesen meghívattak.

Nagy-Becskeken, 1875. évi július 13-án.

(132—2°)

Az iskolaszék.

282. sz. b. v. k. 1875.

(135—3°)

II. árverési hirdetés.

Ezennel közhírre tételik, miszerint a tekint. nagy-becskeki e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1875. évi január 27-én 390. sz. a. kelt végzésével Holczer S. s fiai részére, Nikolits János fele tulajdonául felvett nagy-becskeki 544. tjkönyvi számú házra nézve elrendelt árverés f. é. július 9-én sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. augusztus 9-ik napjára kituzetett.

Kelt N.-Becskeken, 1875. évi július 10-én.

Marianovich János,
kir. bir. végrehajtó.

Pályázat.

(137—1°)

Az alibunári szolgabíróságnál egy a tekintetes torontálmegyei főpénztárból, naponta 1 ftrtal díjjazott djnoki állás betöltendő.

Ezen állást elnyerni ohajtók ezennel felhivatnak, hogy folyamodványaikat, melyben a magyar és német nyelvnek szó és írásbani tökéletes tudása, a közönséges fogalmazói képesség, nemkülönben jó erkölcsi magaviselet mellettekkel kitüntetve legyen. Alírt szolgabíróhoz czimezve folyó évi július 26-ikig nyújtsák be.

Megjegyeztetik: hogy a román nyelvet beszélők elsőbbséggel részesülnek, és kifejtendő szorgalom és ügyesség mellett még alírtnak magántárczájából fizetendő jutalomra számíthatnak.

Alibunár 1875 évi július 13-án.

Payer Hugó,
szolgabíró.

Ingyen,
sőt levélből kívánatra
még bérmentve is!

Leggyönyörűbb női ruhakelmék
nagy választékú mintagyűjteménye:
HAMBURGER ADOLF
divatrukereskedéséből
IV., koronaharasz (ár)-utca 8-ik szám
BUDAPEST.

Hirdetés.

135 hold 592 □ öblből álló legelő Neuzina községében „Vizics“ dűlőben örök áron szabad kéz alatt eladó; — egyszersmind Neuzinán 160 hold szántóföld 1875. évi október 1-től egy vagy több évre haszonbérbe adandó. — Feltételek iránt értekezhetni szóval vagy levélben Zsombolyán

Gesztesy János,
ügyvéddel.

(134—3°)

Hirdetés.

A folyó évi
franyovai nyári országos vásár
július 23., 24. és 25-én új naptár

szertint fog tartatni, mi az illető községben kihirdetés végett ezennel tudomásra hozatik.

Kelt Franyován, 1875. évi július 5-én.

(136—3°)

Zwein,
bíró.